

מסורת הש"ס

(א) יִלְדֵי דְמֶלֶךְ (ב) שָׂמַח קָבִי
שְׂמִינִיחָה כְּדִי כְּרִיחוֹת יִבְיֶה
(ג) מְרֻמּוֹת פִּי'ה מִי'ה
פִּסְחִים עֵבֶר מִטּוֹת יֵאָהֵב
(ד) [פִּסְחִים עֵבֶר:] (ה) [פִּי']
תּוֹסֶפֶת כִּי'מ עֵאֵל: דִּי'ה
נִטְוִי: (ו) דְּקָר דִּי'ה (ז) לִיטִיחַ
שֶׁשׁ יַעֲשֶׂה מִי'ב מִי'ה כִּפִּי
הַמְשִׁינִיחָה לְהַרְמִיזֵם
(ח) וְעֵי' תּוֹסֶפֶת כְּרִיחוֹת
יִדִּי: דִּי'ה אֵס וְתוֹסֶפֶת שָׂמַח
יֵאֵל: דִּי'ה לֹא יַעֲמִיד וְיִסָּחֵק
עֲרֻיבֵי כִּי'מ דִּי'ה לֹא

הגדות הב"ח

(א) רש"י ד"ה ומאן וכו'
דכשקידש ראובן:
(ב) ד"ה על כל כח וכו'
וימסכת בריתות ה"ה
משמש: (ג) תוספות ד"ה
נערב וכו' משום דכתיב
בדף ה' תילד ופועל ידיו:

הגהות הגר"א

[א] גמ' (ואללא הא ט' עד
דביאה ראשונה קחשיב)
תא"מ:

תוספות ישנים

ובאין היא תנא דאית ליה
 איסור כולל ואיסור מוסף
 ואיסור כח אחת אי"ר יהודה
 אמר רב ד"מ היא. ה"נ הוי
 מצי למימר רבי יוסי היא
 דאית ליה איסור כולל וי"ש
 דאית ליה איסור מוסף
 ואיסור כח אחת אלנא נקט
 רבי מאיר משום דאית ליה
 כהדא כל הני יחד כולל
 ומוסיף ובה אחת:

וּמִאֵן כִּי סָא. דמתני' דאית ליה איסור חל על איסור דין על ידי כולל בין דאיסור מוסף בין על ידי בת אחת גנון אלו שמיינן ארבע החטאות (ב) ושקידש לראובן אח רחל חמלה נאסרה על שמעון משום נאסרה את אשה ואסרה איהו וכו' בת אחת ומקמייה ליה תנא דיקן אחריוהי ומאן האי תנא דאית ל מוסף ואיסור בת אחת רב ר"מ היא (כ) דרתניא וחיוב עליה ארבע חמב' שואכל חלב והוא גורוה ר' מאיר אומר אם הוי חייב אמרו לו אינו דמאן אי אליבא דרבנן דבדר מצוה פטור אל איבעית אימא לעולם קאמר רבי יהושע טי' הנ"מ גבי תינוקות דאין דאין זמנו בהול ר' יהושע דאין דאין קפטר דתנן ג' גורוה ונודע שהוא בן גורוה אליעזר מחייב קרן וחי' (ז) הא איתמר עלה א הכא בתרומה בערב בהול ואי שמעון אינו ואלויבא דר' שמעון אינו להו דשוניהו שליוה ו שליוה בשליוה אלא ג' אמר רב בערם אמר לאחר שלשה עשר שנים עשר לאחר שנים מפרישים אותן; והאביה ראשונה אמר אביו שבעלו ושנו (א) הרי כאן ט"ז חטאות וליטעמך לר' אליעזר טובא הויין אלא דבכ' דביאה ראשונה קחיש

[illegible]

נודע היכי מני משכנתא לה. כב"א עם קדושין אי קדושין קדמו נלדוהו
נדות קדים מו לא אחי איסור אחרתא ומילי: אמר רב עמרם אמרי כי
נלדיה העבדים לאחר י"ג: לאחיובי אינהו. נלדוהו טעם וכו' כדי לחייב
לאחר י"ג לאחיובי אינהו. שהאשה צאה לכלל עושנין בת י"ג שנה ויו
לנקבות צאה בתשרי בשנה הבאה ויוס אחד מושלם י"ג לנקבות שם
אחד בשנת י"ג בעיני לנקבות ויוס אחד בשנת י"ד לזכרים והתחילו שם
לאלו לפי שאין בכלל מנות ולא אלו אקורים בהן לפי שאין בני מנות נמי
שהיא שנת י"ד לזכרים שקדושין והנדות קדמו לנדה ולמין ועומת
למנא פריסת נדה ותפיסת קדושין כיצד אחת אח"כ קדמי שנה א
לעיל ומשעמין ליה דלמרי חייב על כל צדקה אחת לקמן (דף גז). ובה
(דף גז). והסו הכי תניא בא עליה חזר ובא עליה חייב על כל אחת
הבעל אחת על כרחך שמעת ליה נמי בביאה אחת כמה חייבין דכל בה
מושם דכולן הבעל אחת אי ובשמי ביאות נמי ליה הו מסייבי ובה
בשבוועת (דף ד:). ובמסכתא (ב) הוריות (דף ו) היה משמע שם העהו
אלוהו דלמרי ביאות מלקוחות אחי ליה נמי כוחות מתחילין וממרי

ארבעה אחין פרק שלישי יבמות

אם הייתה שבת והוציאנו בו, צפרק אמרו לו (מכות דף ד. טז) להלכה. להלכה שבת והוציאנו בו, צפרק אמרו לו (מכות דף ד. טז) להלכה. להלכה שבת והוציאנו בו, צפרק אמרו לו (מכות דף ד. טז) להלכה.

ה' איסור כולל ואיסור
אמר רב יהודה אמר
יש אוכל אכילה אחת
זות ואשם אחד טמא
מן מוקדשין ביוה"כ
ה שבת והוציאו בפיו
השם ור"מ אליבא
יהושע האמר טעה

אליבא דרבי אליעזר
כי דבר מצוה פטור
היה בהול אבל האי כיון
דרי תרומה דאין זמנו
היה אוכל בתרומה
הוא או בן חלוצה רבי
זוש רבי יהושע פוסר
הוא רב כיבי בר אבוי
הפסח עסקין דומה
הוא באיסור בת אחת
למאן כולחו משכחת
זו אינה שליח ופגע
היה רבי משכחת לה
בשופעות מתוך ר"ג
לאחיובי אינה מתוך
עשר לחיובי אינה:
אין אשה מתעברת
ר"ג אמר רבה בר
אבא הא דתנא ר' חייא
תלתין ותרתי היוין
וממחייב על כל כה וכה
הראשון קחשיב הר"ג
א"ל רבא לרב נחמן
והא

דנתנה שבת לרחות אלל תינוק אחד אלל בשמי מיוקות אחד למוח
בשבת ואחד למוח בע"ש וקדם וזל של שבת בע"ש ושל ע"ש מל בשבת
חייב אפי"ג דעשה מזהו משום דלא נמנה לרחות וזה"ל גבי שמי
נשם לחייב דלא נמנה ערוש לרחות וזה"ל דהתם ולא בדחיה מזהו
מימלא אלל משום דטריד תינוק שיש לו למוח בשבת וטועה בזה וזה"ל
הרי טועה בשאמו: **בערב** החשב ב' המ"ל משום דלחילת
תרומה יאקרי עבודה וטוענה דרבי יהושע משום דכתיב (ו) ופועל
יריו תלנה אפילו חללים כדלמא פרק אלו דברים (פסחים דף עב: ופס':)
באיסור בת אחת ואיבא דרבי שמעון ואמי שפיר איתיה: (ושם)
כרבי יהושע דרבי שמעון איתיה ליה בפרק אלו
דברים (שם) דלרבי יהושע טעה בדבר מזהו ולא עשה מזהו חייב:
מתוך שישנה עשר אחרי שישנה עשר לאחריב אינהו
כן גירסת הקונטרס וקשה דלא הוי שבת אחת גדנות
מל

הרי אשת איש ואמות אשה ואשת אח קדמו ותו לא חמי דנות ומייל ואי
 ב. משכחת לה ט"ו תעלות באיסור בה אחת בפשיעתא מחוץ ר"ב שבה
 איהם שחלו כולן עוילין כב"א דרשא יומא אחו כלל עושין: **ומסור** ר"ב
 ליה ודבר ליה עוילין אחו ואמרת לה ששללו הורכים בזהב נבשי
 ג. לורכים ומסרו קדושין שיחולו ליום המחרת כשהן נעשין גדולים דיוס
 נות בסוף ר"ב ללידה עד למחר ואמ"ר שגדולים קדש לא יחי הן אקדוה
 ואו הקדושין ואיסור עונש דנות חל עליהם כחשכח ר"ה לא יחי לנקבות
 נחור כשיגדלו ובעת אשה חלו כולן. ולהכי נקט פשוט דא"ר אפר
 ב. בקטנות: **תלפין ומרתין** הויין. דהא מתניתין כר' אליעזר אוקמינן
 ונקט מרתות דף טו: **על כל בה ובה**. כל ביאה לקמן בפרק אהבה
 רבי רבי אליעזר וכיון דשמעינן ליה לרבי אליעזר מחייב אשתי ביאות
 כהן הנאה של ביאה בכין ענמה היא להרנן הוא ולא מחייב אלא אהא
 דא אכל אי הוא ידיעה כהן לכל בה ובה מחייב אכל חד וחד דנתנן
 ואמרה לו טעמתי ועל מיד חייב שזיאתו הנאה לו כביאתו ולר'
 רבי אליעזר אוקמינא לפיה ויחייב מני רבי חייא שש עשרה ותו לא:
 והא

לד.

מד א מ"י פ"ד מהל'
 שגגות הלכה א:
 מה ב מ"י פ"ו שם הלכה
 ד:
 מה ג ד מ"י שם פ"ב
 הלכה ח:
 מה ד מ"י פ"י מהל'
 תרומות הלכה יב:

מוסף רע"י

[illegible]